

Anna a jej čakanie

Suspírium: „Hospodin je s tými, čo majú skrúšené srdce, zachraňuje tých, čo majú ubitého ducha.“ (Ž 34,19) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 174: „Príď, ó, Kráľu večnosti...“

Pozdrav: „Roste, nebesá, zhora a z oblakov nech sa leje spravodlivosť, otvor sa, zem, nech sa urodí spása. Spolu s ňou nech vypučí spravodlivosť. Ja, Hospodin, som to všetko stvoril.“ (Iz 45,8) Amen.

Suma evanjelia je zapísaná vo Svätom Písme ako čítame v Evanjeliu podľa Lukáša v 1. kapitole od štyridsiateho druhého po štyridsiaty piaty verš takto: [Alžbeta] Zvolala mocným hlasom: „Požehnaná si medzi ženami a požehnaný je plod tvojho lona! Ako to, že matka môjho Pána prichádza ku mne? Hľa, len čo mi v ušiach zaznel tvoj pozdrav, od radosti sa pohlo dieťa v mojom lone. Blahoslavená, ktorá uverila, lebo sa splní, čo jej oznámil Pán.“ (Lk 1,42-45) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 363: 1-3. verše: „Aká je užásná, Bože, veľkosť Tvojej...“

Vzdych: „Milosť a pokoj od Boha Otca a Ježiša Krista, nášho Spasiteľa.“ (Tít 1,4) Amen.

Lekcia: Prvá kniha Samuelova 1. kapitola 1-18. verše

„Bol akýsi muž z Ramatajim-Cofímu, z Efrajimského pohoria, menom Elkana. Bol synom Jerocháma, syna Elihua, syna Tochua, syna Efrašana Cúfa. Elkana mal dve ženy. Jedna sa volala Anna, druhá Peninna. Peninna mala deti, Anna však bola bezdetná. Elkana chodieval každoročne zo svojho mesta do Šila klaňať sa a obetovať Hospodinovi zástupov. Tam boli Hospodinovými kňazmi Eliho synovia Chofni a Pinchás. Keď raz Elkana prinášal obetný dar, dal z neho po kuse svojej žene Peninne i všetkým jej synom a dcéram. Anne však dal mimoriadny diel, lebo ju miloval, hoci jej Hospodin uzavrel lono. Jej sokyňa ju ustavične urážala a trápila, lebo Hospodin jej uzavrel lono. Tak to bývalo rok čo rok, kedykoľvek Anna putovala do Hospodinovho domu. Peninna ju dohánala až k slzám, takže ani nejedávala. Jej muž Elkana sa spýtal: „Anna, prečo plačeš a neješ? Prečo sa tak trápiš? Nie som ti vzácnejší než desať synov?“ Keď sa raz v Šile najedli a napili, Anna vstala. Kým kňaz Eli sedel na stolci pri verajach Hospodinovho chrámu, ona sa v žalostnom plači modlila k Hospodinovi. Pritom zložila tento sľub: „Hospodin zástupov, ak milostivo pozrieš na trápenie svojej služobnice a rozpomenieš sa na ňu, ak na ňu nezabudneš, ale jej dáš mužského potomka, darujem ho Hospodinovi na celý život a britva sa jeho hlavy nedotkne.“ Keď sa už dlho modlila pred Hospodinom, Eli pozoroval jej ústa.

Anna si však hovorila iba v srdci. Keďže sa jej pohybovali len pery a hlas nebolo počuť, Eli ju pokladal za opitú. Eli sa jej spýtal: „Dokedy budeš opitá? Vytriezvi!“ Anna odpovedala: „Nie je to tak, môj pane, som žena, ktorá má dušu plnú bólu. Nepila som víno ani iný opojný nápoj, iba dušu som si vylievala pred Hospodinom. Nepokladaj svoju služobnicu za ničomnú ženu, lebo čo som doteraz hovorila, pochádzalo z veľkého žiaľu a trápenia.“ Eli na to povedal: „Choď v pokoji. Boh Izraela nech splní tvoju prosbu, s ktorou si sa naňho obrátila.“ Odpovedala: „Kiež tvoja služobnica nájde u teba priazeň.“ Žena potom odišla svojou cestou, zajedla si a tvár už nemala smutnú.“

Nech Pán Boh požehná čítanie, počúvanie a zachovávanie Jeho slova. V Duchu a v pravde, modlíme sa.

Modlitba:

Ďakujeme Ti Pane náš nebeský skrze Ježiša Krista, že si môžeme pred Tebou vyliat naše srdcia, veď to najviac potrebujeme v tomto adventnom období. Odpusť nám, že všetko sme vyriadili, zariadili, objednali a zas preobjednali, ale naše komôrky zostali prázdne a s Tebou pestovaný vzťah sa celkom prelomil. Potrebujeme sa dnes dostať do Tvojej blízkosti, ale bez Tvojej náklonnosti to nepôjde. Chceme precítiť vlastnú hriechnosť a Tvoju milosť, ktorú nám sprostredkuješ v každom okamihu. Ty si štedrý, my sme skúpi. Ty si zhovievavý, my sme namyslení. Ty si blahosklonný, my sme povýšení. Ty si vnímavý a chápaný, my sme nerozumní. Ty si trpezlivý, my sme nervózni. Ty si citlivý, my sme bezcitní. Príď a osviež našu myseľ Slovom Božím, aby sme mohli vytrvalo čakať na Tvoju spásu ako Anna. Každý nosí v sebe okolo Vianoc nejaký smútok, ale prosíme, Ty darca života, daruj nám dnes tú väčšiu radosť, ktorú poznáš len Ty, keď sa raduješ z hriechníka, ktorý činí pokánie. Náš kráľ, drahý Kristus, povzbudzuj nás k službe, ktorú konáš každý deň, aby sme sa videli v Tvojom Slove skrze Tvojho Ducha Svätého. Rozpomeň sa, Hospodine náš, aby sme získali to, čo je jedine Tvoj dar skrze Ježiša Krista, nášho Pána. Amen.

Pieseň: Chválospev č. 301: „Boh náš je láska..“

Vzdych: „Hospodin navštívil Sáru, ako povedal, a splnil, čo jej sľúbil. A dodala: „Kto by bol povedal Abrahámovi, že Sára bude ešte pridávať synov? A predsa som mu porodila syna v jeho starobe.“ (IMojž 21,1.7) Amen.

Biblický text: Prvá kniha Samuelova 1. kapitola, 19b.-20 verše

„Potom Elkana poznal svoju ženu Annu a Hospodin sa na ňu rozpomenul. Po nejakom čase Anna počala a porodila syna. Dala mu meno Samuel. Povedala totiž: „Vyprosila som si ho od Hospodina.“

Tolko slov Písma Svätého

Milí bratia a milé sestry, slávnostné kresťanské zhromaždenie v Pánu Ježišovi!

Je posledná adventná nedeľa. Očakávame príchod Pána. Tešíme sa na stretnutie s Pánom. Ako veľmi je to potrebné, ukazuje aj ten fakt, ako biedne sa cíti človek, ktorému to chýba. Kto necíti požehnanie blízkosti Pána Ježiša Krista.

V dnešnej lekcií Svätého Písma čítame o rodine, ktorá túži po Pánovej blízkosti. Chodia do kostola. Raz do roka mali určený sviatok a išli do svätyne, ktorá bola vzdialená deň cesty od ich domova. V každodennej tvrdej práci, ktorá charakterizovala život hlavu rodiny, Elkanu, bolo málo času na stíšenie. Musel užiť veľkú rodinu v nie príliš produktívnom regióne Izraela. Z ich úst bola častokrát vyslovená vzdychajúca modlitba, alebo našiel sa čas aj na to, keď strávili pokojný večer meditáciou o Pánovi a Jeho skutkoch. Teraz je to však celkom iné. Teraz prichádza sviatok, čas stretnúť sa s Hospodinom, do hĺbky zažiť Jeho blízkosť, oddýchnuť si a načerpať nové sily, a skutočne v tomto čase, ako čítame, dokonca došlo aj k obdarovaniu toho druhého / tej druhej. Rodinou prešla zvláštna príprava. Ale táto príprava je poznačená hriechom, a to polygamiou. Je pravda, že v Starom zákone nečítame o priamom direktívnom spise, ktorý by to zakazoval, ale aj tak je jasné, že polygamia nevyplýva z Božieho poriadku stvorenia. Elkanina rodina sa však s týmto milostným trojuholníkom zabočuje a vchádza do Kostolnej ulice.

Príchod nie je žiadne nezahalené šťastie. Penninu veľmi znepokojuje to, že tá druhá je viac milovaná. Radosť tej druhej, Anny, je odobratá neustálym dotieraním Penniny a bezdetnosťou. Elkana, namiesto toho, aby si mohol oddýchnuť a upokojiť sa, musí hrať nepretržitú mierotvornú úlohu. Jedna je až po uši žiarlivá, druhá so zarmúteným srdcom sa trasie a tretí nech sa teší zo spoločenstva s Pánom. Čo je toto za sviatok?

Koľkokrát sú naše čakania podobné tejto rodine. Aký bol nábožný sviatok v Elkaninej rodine? Tak ako dnes u nás. Sviatok spojený s konfliktami. Podarilo sa

Elkane utešiť Annu? Dokázal dať Pennine uspokojivé odpovede? Naozaj sa Elkana naplnil radosťou a upokojil sa? Kde boli ešte deti, veď to sú len manželky. Ako môžeme ako rodina čakať na Pána? S dušou plnou nespokojnosti, ublíženia a hnevu? Ideme k Nemu, smerujeme k Nemu, očakávame potvrdenia, hoci nesieme len svoje hriechy a náš advent vôbec nie je šťastný. Aká je to často cesta? Plačúce oči, opustené životy a nepochopené osudy. Nešliapeme do Pánovho domu, ako keby sme boli nepripravení? „Prečo si to dieťa zobudil tak skoro? Naozaj by si mohol zanechať túto nedeľu bohoslužbu.“ A rodina sa okamžite rozdelí na dva tábory. „Prečo prichádzaš v týchto šatách? Musíš sa postaviť pred celé kresťanské zhromaždenie! Okamžite sa zobleč! Čo povedia?“ „Kúpeľňa je stále obsadená, kedy sa pripravím? Nemôžeme vykročiť bez hádky! Kvôli Vám opäť meškáme!“ Máme náladu stretnúť sa s Ježišom? Znejú vám tieto vety povedome? Ako zvyčajne pristupujeme k Pánovi?

Ale ak je tomu tak, aký zmysel má toto všetko? Nie je to smelé pokrytectvo takto hľadať Pána? Nie je pokrytecké ísť v nedeľu ráno po obrovskej hádke ako rodina do kostola a cestou sa spolu takmer nerozprávať? Má zmysel prichádzať pred Pána s hriešnym a zaťažným životom? Na túto otázku Pán hovorí: Samozrejme, MÁ. Áno, môžeme predstúpiť pred Pána so svojimi hriechmi a svojou hašterivou zlou povahou. Môžeme ísť a musíme ísť jedine k NEMU. Aby sme sa dostali až do Betlehema, musíme prejsť adventom. Máme miesto u Pána aj v takýchto závažných situáciách. Čo mohol Elkana očakávať od Pána, keď videl svoju škandalóznou rodinu? Možno, že vyšľahne oheň a všetkých pohltí Pánov hnev? Možno to jeden z nich vzdá? Čo dostali na oplátku? Tá, ktorá mala v srdci najväčšiu horkosť, okamžite dostala útechu a úľavu a vyliate srdce pred Hospodinom zakúsilo, že po každodenných vraždách je život síce skúšajúci, ale patria jej Božie zaslúbenia. Hoci nič z nich sa ešte nenaplnilo, ale vyliata duša už niesla svoje utrpenie so silou Pána. Zlo už neurčoval jej život, ale skutočnosť, že v Pánovi má milosť. Hospodin sa rozpomenul a ona sa stala veselou,

preradosťou, vyplakala si srdce, utrela si tvár a už nebola smutná. Na jej hlavu padlo požehnanie Božie. A prostredníctvom Božieho zaslúbenia toto požehnanie patrilo i ľudu Izraela, keďže narodeným dieťaťom bol Samuel, prostredníctvom ktorého sa Pán prihováral celému ľudu a vyslobodzoval ich.

Anna však ani v tejto situácii nezabúda na Boha. Výber mena okamžite poukazuje na oslobodzujúceho Boha. Samuel, čo znamená: „Vyprosila som si ho od Pána.“ Anna vždy, keď oslovila svojho syna, spomenula si na životodarného Boha a na Jeho milosť a lásku, ktorá sa v ňom prejavila. Od prvého momentu života predstavuje Boha svojmu dieťaťu. Je to ušľachtilá, ale veľmi ťažká úloha. Hovoriť o Bohu, žiť s vierou pred dieťaťom. Neustále hovoriť o Pánovi. Mnohí rodičia by mohli využiť otvorenosť dieťaťa na odovzdanie vlastnej viery! Anna sa teda nikdy nestala odkázanou na dieťa, hoci od svojho dieťaťa dostávala prostredníctvom Boha veľa radosti. Svoj sľub splnila. Boh sa rozpomenul a získala milosť a popritom ona nezabudla na Božie zaslúbenia. Pozerala sa len dopredu. Videla pred sebou to, čo by sa jej dieťa mohlo naučiť od Eliho, a povzbudila Samuela, aby poslúchol svojho majstra. Anna vracia svoje dieťa Pánovi. Ten, koho Pán utešuje, obklopuje a vychováva, tomu venujeme všetko. Milý brat! Cítil si sa niekedy previniť, že si išiel k Pánovi nehodne? Drahá sestra! Je pre teba oslobodzujúce pomyslieť si, že môžeš ísť za Ježišom so svojimi hriechmi, pretože On volá hriešnikov? Dokážeme akceptovať, že aj iní idú k Ježišovi so svojimi hriechmi, takže v cirkvi je veľa hriešnych ľudí, ktorí sú ospravedlnení iba Ježišovou láskou? Znamená to pre nás problém alebo konflikt? Drahí bratia a milé sestry! Má zmysel ísť k Pánovi, keď máme zmätený život, keď sme smutní, keď sme v kríze, keď zápasíme so svojimi hriechmi? To je jediný význam: prísť pred Hospodina. Hľadať stretnutie s Pánom, s Ježišom Kristom, ktorý hovorí: „Poďte ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení; ja vám dám odpočinúť.“ (Mt 11,28) Poddajme sa Ježišovmu volaniu i dnes a zažijeme to, čo Anna. Amen.

Modlitba:

„Pristúpme teda s dôverou k trónu milosti, aby sme dosiahli milosrdenstvo a naši milosť a pomoc v pravý čas.“ (Žid 4,16)

„Pre nič nebuďte ustarostení, ale vo všetkom s vďakou predkladajte Bohu svoje žiadosti vo svojich modlitbách a prosbách. A pokoj Boží, ktorý prevyšuje každý rozum, uchráni vaše srdcia a vaše mysle v Kristovi Ježišovi.“ (Fil 4,6-7)

„Veď ste neprijali ducha otroctva, aby ste opäť žili v strachu, ale prijali ste Ducha synovstva, v ktorom voláme: „Abba, Otče.“ (R 8,15)

„Nehovoril som v skrytosti, v temnom kúte zeme. Nepovedal som Jákobovmu potomstvu: ‚Hľadajte ma v pustých zákutiach.‘ Ja som Hospodin. Hovorím, čo je správne, oznamujem, čo je pravdivé.“ (Iz 45,19)

„Bratia, keď teda máme smelú dôveru vojsť skrze Ježišovu krv do svätyne, po novej a živej ceste, ktorú nám otvoril cez oponu, čiže cez svoje telo, a keď máme veľkého kňaza nad Božím domom, pristúpme s úprimným srdcom v plnej istote viery, so srdcom očisteným od zlého svedomia a s telom obmytým čistou vodou. Neochvejne sa pridržajme nádeje, ktorú vyznávame, lebo ten, čo nám dal prisľúbenia, je verný.“ (Žid 10,19-23)

„Preto smelo môžeme hovoriť: Pán mi pomáha, nebudem sa báť. Čože mi môže urobiť človek?“ (Žid 13,6)

„Nikdy nezabudnem na tvoje rozkazy, lebo nimi si ma oživil. Tvoj som, zachráň ma, lebo skúmam tvoje rozkazy.“ (Ž 119,93-94).“

„Ak spadne, nezostane ležať, lebo mu Hospodin podoprie ruku.“ (Ž 37,24)

„Prečo? Prišiel som a nebolo nikoho. Volal som a nikto sa neozval. Azda je moja ruka prikrátka na vykúpenie? Či nemám dosť sily vyslobodzovať? Hľa, mojím pokarhaním vysuším more a rieky zmením na púšť, ryby v nich budú hynúť od smädu a zapáchať, lebo v nich niet vody.“ (Ez 50,2) **Modlitba Pánova**

Ofera: „Poteší sa spravodlivý,... [...] Ľudia povedia: „Predsa má odmenu spravodlivý. Predsa jestvuje Boh, ...“ (Ž 58, 11a- 12a.b.)

Požehnanie: „Ustavične sa radujte v Pánovi. Opakujem: Radujte sa! Vaša miernosť nech je známa všetkým ľuďom. Pán je blízko!“ (Fil 4,4-5) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 363: 4-5: „Božie sľuby sa splnili...“